

Treba nam Papa Štrumpf!

Nema čovjeka koji negdje nekada nije uradio nešto, za što mu je poslije bilo žao i čega se srami, ukoliko srama ima. Postoje ljudi koji naprosto nemaju srama. Ili guraju glavu u pijesak, ili taj društveni konstrukt u njihovoj osobnosti ne postoji, jer oni sebe smatraju nepogrešivim, čak i kad nekome urade nešto nažao, misle kako su ga počastili svojim prisustvom, “sukreiranjem” nečega, druženjem, dijeljenjem íća i pića, primanjem poklona, javnom obranom neobranjivoga, čime vrijeđaju osjećaje, zdrav razum i prosječnu inteligenciju javnosti.

U skladu sa situacijom

To je naročito problematično i pomalo opasno kad se tako ponašaju osobe iz javnog i političkog života, pogotovo one u vrhu vlasti (trodiobne). Oni bi trebali biti uzor ponašanja, rada i djelovanja svima drugima, naročito djeci i mladima. Međutim, kad i znaju kako se ponašati, što i gdje govoriti, kako se odjenuti, rade

tome, suprotno s ciljem dopasti se svima, biti uočen – stršati u mnoštvu, naročito na međunarodnim skupovima, čemu se smiju pravi lideri i državnici, što pokazuje petrificiranu balkansku zaostalost i primitivnost.

Bilo sam nedavno zgrožen ponašanjem bivšeg predsjednika Busha, na sprovodu njegove majke, kad je domahivao, smijao se, namigivao... Doduše imamo toga i doma, gdje se na mjestima pijeteta neki državni dužnosnici ne ponašaju u skladu sa situacijom. Tome je uglavnom krivi manjak kućnog odgoja, velika umišljenost, nedovoljno empatije, neuglađenost, sirovost, duh amerikanizacije, što se silom želi uvesti na naš prostor.

Ništa nije sveto i nedodirljivo, onome tko si umišlja da je glavni i prvi. Taj i takav misli kako smije sve što mu padne napamet reći i napraviti, te očekivati aplauz, za koji smo izmislili mjerni instrument i mjernu jedinicu jačine aplauza. Za takvo ponašanje dobiva nebrojene pohvale i divljenje mnogih ulizica i uhljeba, dok on sam ne posjeduje sposobnosti realne samoprocjene. Na konkretne i “zarađene” kritike odgovara drsko i agresivno, bez ikakvih argumenata, osim da on tako misli, jer je to upravo on (ona), koji ovome narodu i ovoj državi želi sve najbolje, naročito u smislu one Šantićeve; “Ostajte ovdje!”, ne vidjevši kao su ovo druga i drugačija vremena koja imaju drugačije potrebe, utemeljene na osobnoj spoznaji o stanju u državi, gubljenju svake nade i bolje budućnosti, za ikoga, naročito za mlade školovane, sposobne, poštene i istinoljubive ljude.

Možda oni čak i previše znaju, sasvim dobro donose zaključke, što se nekim nazadnim, rigidnim, primitivnim, zaplotnjačkim pojedincima i njihovim udrugama ne sviđa, pa bi za početak ukinuli informatiku u školama. To je čak luđe od mjerenja aplauza i na temelju dobivenog broja osmišljavanje dalje stranačke politike i novih reformi. Očito je potrebna restrukturizacija, što god to nekome značilo, sasvim sigurno najprije kognitivna, da se neki umovi prozrače, neke misli pročiste, da postanu svjesni tko ih je doveo na vlast, kome se obraćajui zapravo što žele reći i poručiti, osim da su “vrhunski” obrazovani.

Svatko griješi

Jednako kako bi se svaki pojedinac ponekad nečega trebao sramiti iz svoje prošlosti, isto bi se moralo događati s pojedinim interesnim skupinama, udrugama, političkim strankama, vlastima u cjelini i pojedinično, na svim razinama. Nitko nije svetac. Svatko griješi. Netko više, netko manje, što ovisi o

mного čemu, naročito je su li pogreške namjerne ili slučajne. Slučajnosti baš i nema puno, kao recimo prezentacija demografskih mjera u istom vremenu, na dva brda. Zar nisu mogli naći neki drugi subjekt ili objekt ovisno kako tko od njih na to gleda, za međusobno prepucavanje, razračunavanje, obračunavanje i osvetu iz svojih početničkih dana u MVP-u, kad su formirani na jednakom kalupu i jedni drugima bili konkurencija.

Podsjećaju pomalo na Štrumpfove. Neki su jako slični glavnim likovima ove bajke: Svirko, Grubel, Divlji, Medeni, Lumen, Mrgud, Papa Štrumpf, Štrumpfeta... Glavni neprijatelj Štrumpfova je Gargamel sa svojim mačkom Azrijelom. Vođa plavih stvorenja je Papa Štrumpf inače čarobnjak, a jedini je ženski lik među Štrumpfovima plavuša Štrumpfeta.

U početku su svi Štrumpfovi bili muškog roda, poslije dolazi Štrumpfeta (koju je stvorio Gargamel) i Štrumpfetica (koju su stvorili Štrumpfovi da pravi društvo Štrumpfeti). Štrumpfovi su imena dobili po svojim osobnostima ili po poslovima kojim se bave.

Bila su to mala dobra bića. Uzimali su samo onoliko koliko im je trebalo. Pomagali su jedni drugima i borili se protiv zla. Kad god bi im se nešto ne baš dobro pripetilo, onako uz put, pojedini Štrumpfovi su se jako sramili. Zaljubljivali su se, prijateljevali, nadmetali se, surađivali, ismijavali, igrali se, komplementirali, sakrivali, mimikrijali, pretvarali, odljubljivali, politizirali, komplotirali, ulizivali...

Od Štrumpfova bi mogli puno naučiti. Trebalo bi samo pronaći Papu Štrumpfa i Gargamela. Mačka već imamo. Ostali likovi su tu negdje, susrećemo ih svaki dan, čak i govore štrumpfovski, te ih malo tko razumije.

Dragovoljac Domovinskog rata HRVI

Šefik "Štef" Orlić

ISTINA & DOMOVINA!

